

REBER/ÚHVT — CHOCOLADEFABRIKEN LINDT & SPRÜNGLI (MOZART)
ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)
z 9. júla 2008 *

Vo veci T-304/06,

Paul Reber GmbH & Co. KG, so sídlom v Bad Reichenhall (Nemecko), v zastúpení:
O. Spuhler, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT),
v zastúpení: G. Schneider, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní
pred Súdom prvého stupňa:

* Jazyk konania: nemčina.

Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG, so sídlom v Kilchbergu (Švajčiarsko),
v zastúpení: R. Lange a G. Hild, advokáti,

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT
z 8. septembra 2006 (vec R 97/2005-2), týkajúceho sa konania o vyhlásenie neplatnosti
medzi Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG a Paul Reber GmbH & Co. KG,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras (spravodajca), sudcovia M. Prek a V. Ciučă,
tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. novembra 2006,

so zreteľom na vyjadrenie ÚHVT k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa
12. marca 2007,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie
Súdu prvého stupňa 23. februára 2007,

po pojednávaní z 5. marca 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa Paul Reber GmbH & Co. KG podala 8. augusta 2002 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mím. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení.
- 2 Prihlasovanou ochrannou známkou je slovné označenie Mozart.
- 3 Výrobky uvedené v prihláške patria do triedy 30 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb na účely zápisu ochranných známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „Jemné pečivo, cukríky, čokoládové výrobky, cukrovinky“.
- 4 Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola 6. apríla 1998 zverejnená vo *Vestníku ochranných známk Spoločenstva* č. 25/98.

- 5 Dňa 27. mája 1998 predložila vedľajšia účastníčka konania Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG na základe článku 41 nariadenia č. 40/94 ako ďalšia účastníčka konania písomné pripomienky na ÚHVT, v ktorých upresnila, že podľa nej by mal byť zápis spornej ochrannéj známky zamietnutý na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, keďže táto ochranná známka je opisnou ochrannou známkou vo vzťahu k výrobkom, ktoré sú uvedené v prihláške.
- 6 Sporná ochranná známka však bola 26. januára 2000 zapísaná ako ochranná známka pod číslom 21 071.
- 7 Listom z 21. septembra 2000, doručeným ÚHVT 27. septembra 2000, Landgericht München I (Krajský súd Mníchov I, Nemecko) ako súd pre ochranné známky Spoločenstva na základe článku 91 nariadenia č. 40/94 informoval ÚHVT v súlade s článkom 96 ods. 4 toho istého nariadenia, že v rámci sporu prebiehajúcim na tomto súde medzi žalobkyňou a Conditorei Coppenrath & Wiese GmbH & Co. KG (ďalej len „Coppenrath“) bol 30. augusta 2000 poslednou uvedenou spoločnosťou podaný vzájomný návrh na vyhlásenie neplatnosti spornej ochrannéj známky.
- 8 Listom zo 17. novembra 2000, doručeným ÚHVT 22. novembra 2000, Landgericht München I zaslal ÚHVT kópiu svojho rozsudku z 15. novembra 2000, ktorým vyhovel uvedenému vzájomnému návrhu a spornú ochrannú známku vyhlásil za neplatnú.
- 9 Dňa 14. novembra 2002 vedľajšia účastníčka konania na základe článku 55 nariadenia č. 40/94 podala na ÚHVT návrh na vyhlásenie neplatnosti spornej ochrannéj známky z dôvodu, že bola zapísaná v rozpore s článkom 7 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 51 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia.

- 10 Listom zo 14. augusta 2003 ÚHVT informoval Landgericht München I, že podanie vzájomného návrhu na vyhlásenie neplatnosti spornej ochrannej známky pred týmto súdom bolo 13. augusta 2003 zapísané v registri ochranných znáмок Spoločenstva a bude zverejnené vo *Vestníku ochranných znáмок Spoločenstva*.
- 11 Listom z 2. septembra 2003, doručenom ÚHVT 8. septembra 2003, Oberlandesgericht München (Vyšší krajský súd Mnichov) zaslal ÚHVT kópiu svojho rozsudku z 26. júla 2001, ktorým zrušil rozsudok Landgericht München I z 15. novembra 2000 a zamietol vzájomný návrh na vyhlásenie neplatnosti spornej ochrannej známky podaný Coppenrath. Podľa tohto listu rozsudok z 26. júla 2001 už nadobudol právoplatnosť rozhodnutej veci.
- 12 Rozhodnutím z 21. decembra 2004 výmazové oddelenie vyhovel návrhu vedľajšej účastníčky konania na vyhlásenie neplatnosti a následne vyhlásilo spornú ochrannú známku za neplatnú.
- 13 Výmazové oddelenie najprv potvrdilo, že ustanovenie článku 55 ods. 3 nariadenia č. 40/94, podľa ktorého „návrh... na prehlásenie o neplatnosti [vyhlásenie neplatnosti — *neoficiálny preklad*] sa nepripúšťa, ak návrh týkajúci sa rovnakého predmetu a žalobného dôvodu a tých istých strán bol rozhodnutý súdom v niektorom členskom štáte a nadobudol právoplatnosť konečného rozhodnutia“ nebráni podaniu predmetného návrhu na vyhlásenie neplatnosti. Ak sa rozsudok Oberlandesgericht München z 26. júla 2001 týkal tej istej ochrannej známky Spoločenstva a tých istých dôvodov neplatnosti, je preukázané, že účastníci konania v tomto spore neboli tí istí, ako v prejednávanej veci, keďže spor, o ktorom bolo rozhodnuté uvedeným rozsudkom, bol medzi žalobkyňou a Coppenrath a nie vedľajšou účastníčkou (bod 8 rozhodnutia výmazového oddelenia).

14 Vo veci samej výmazové oddelenie rozhodlo, že sporná ochranná známka je opisnou podľa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 pre všetky uvedené výrobky, keďže spočíva výlučne na označení druhu a kvality uvedených výrobkov. Vychádzalo v podstate z okolnosti, že na jednej strane v Nemecku a v Rakúsku výraz „Mozartkugel“ (Mozartova guľa) sa používa na označenie marcipánových a pralinkových gúľ obalených v čokoláde a že na druhej strane samostatne posudzovaný názov Mozart je opisom tohto výrobku, keďže skutočnosť, že ide o „Kugel“ (guľu), je zjavná a bezprostredná vzhľadom na jeho vonkajší tvar. Výmazové oddelenie tiež vylúčilo riešenie prijaté v už citovanom rozsudku Oberlandesgericht München a vysvetlilo dôvody, prečo rozhodlo, že rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu ÚHVT z 10. apríla 2002 (vec R 953/2001-3) uvedené žalobkyňou nie je relevantné v predmetnej veci. Urobilo okrem iného analýzu výsledkov prieskumu verejnej mienky predloženého žalobkyňou a usúdilo, že nie sú takej povahy, aby vyvrátili jeho závery týkajúce sa opisného charakteru spornej ochrannej známky.

15 Dňa 25. januára 2005 podala žalobkyňa proti rozhodnutiu výmazového oddelenia odvolanie na ÚHVT na základe článkov 57 až 62 nariadenia č. 40/94.

16 Rozhodnutím z 8. septembra 2006 doručenom žalobkyni 11. septembra 2006 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) druhý odvolací senát zamietol odvolanie. Odvolací senát sa v podstate domnieval, že požadovaná ochranná známka je „objektívny údaj čisto opisného charakteru pre požadované výrobky“. V tomto smere uviedol, že rozhodnutie výmazového oddelenia bolo „podrobne odôvodnené“ a že odvolací senát „sa tiež pridržiaval tohto odôvodnenia a že malo len málo údajov k tomu dodať“ (bod 16 napadnutého rozhodnutia). Keďže žalobkyňa uznala, že výraz „Mozartkugeln“ mal v Nemecku a v Rakúsku druhový a opisný charakter, možno len „ťažko veriť, že si

nemeckí a rakúski spotrebitelia pri styku s názvom Mozart na obale cukríka alebo v regáli čokoládových výrobkov v obchodnom dome nedomyslia, že sú im ponúkané Mozartkugeln (Mozartove gule)“.

Návrhy účastníkov konania

17 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,

- subsidiárne, zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu potrebnom na zúženie opisu výrobkov, pre ktoré bola sporná ochranná známka zapísaná, takto: „Jemné pečivo a cukríky, čokoládové výrobky, cukrovinky, všetky uvedené výrobky okrem špeciality nazývanej ‚Mozartkugeln‘, t. j. marcipánových a pralinkových gúľ obalených v čokoláde“,

- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

18 ÚHVT navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

19 Vedľajšia účastníčka konania navrhuje, aby Súd prvého stupňa zamietol žalobu.

O prípustnosti subsidiárnych návrhov žalobkyne

Tvrdenia účastníkov konania

20 ÚHVT za podpory vedľajšej účastníčky konania tvrdí, že subsidiárny návrh žalobkyne je neprípustný. Po prvé tento návrh mení predmet sporu a tým odporuje článku 135 ods. 4 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Po druhé žiadna prihláška na účely zúženía zoznamu výrobkov označených spornou ochrannou známkou nebola podaná na ÚHVT na základe článku 44 ods. 1 nariadenia č. 40/94. Po tretie nemožno prijať, že ak sa žiada o zápis ochrannej známky pre dané výrobky alebo služby, príslušný orgán môže zapísať ochrannú známku len vtedy, ak tieto výrobky alebo tieto služby nemajú žiadnu danú charakteristiku.

21 Žalobkyňa sa domnieva, že jej subsidiárny návrh je prípustný. Na jednej strane tento návrh v konečnom dôsledku záleží od internej podmienky v konaní, ktorú účastníci konania nemôžu ovplyvniť, a síce od prípadného potvrdenia napadnutého rozhodnutia Súdom prvého stupňa. Na druhej strane majiteľ ochrannej známky Spoločenstva môže kedykoľvek zúžiť zoznam výrobkov označených svojou ochrannou známkou. Keďže subsidiárny návrh bol tiež uvedený v žalobe, nemožno ho považovať za oneskorený.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 22 Je potrebné pripomenúť, že na základe znenia článku 26 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 prihláška ochrannej známky Spoločenstva musí obsahovať zoznam výrobkov alebo služieb, pre ktoré sa zápis žiada. Podľa pravidla 2 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 40/94 (Ú. v. L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), zoznam výrobkov a služieb musí byť formulovaný takým spôsobom, aby bol jasne označený ich charakter. Nakoniec článok 44 ods. 1 nariadenia č. 40/94 stanovuje, že prihlasovateľ môže kedykoľvek vziať späť svoju prihlášku ochrannej známky Spoločenstva alebo zúžiť zoznam výrobkov alebo služieb nachádzajúcich sa v tejto prihláške.
- 23 Z citovaných ustanovení vyplýva, že ten, kto žiada o zápis označenia ako ochrannej známky Spoločenstva, musí vo svojej prihláške uviesť zoznam výrobkov a služieb, pre ktoré sa zápis žiada, a predložiť pre každý z týchto výrobkov alebo služieb opis, aby bol jasne označený ich charakter. ÚHVT musí skúmať prihlášku vo vzťahu k všetkým výrobkom a službám uvedeným na predmetnom zozname a, ak je to potrebné, zohľadniť zúženie tohto zoznamu podľa článku 44 ods. 1 nariadenia č. 40/94. Ak zoznam výrobkov alebo služieb uvedených v prihláške ochrannej známky Spoločenstva zahŕňa jednu alebo viacero kategórií výrobkov alebo služieb, ÚHVT nie je povinný analyzovať každý z výrobkov alebo služieb, ktoré sú súčasťou každej kategórie, ale musí zamerať svoje skúmanie na dotknuté kategórie ako také [pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 15. novembra 2006, Anheuser-Busch/ÚHVT — Budějovický Budvar (BUDWEISER), T-366/05, neuvverejnené v Zbierke, bod 35].
- 24 Je však potrebné pripomenúť, že Súd prvého stupňa môže zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT iba vtedy, ak v čase prijatia tohto rozhodnutia nastali niektoré z dôvodov zrušenia alebo zmeny uvedené v článku 63 ods. 2 nariadenia

č. 40/94. Naproti tomu Súd prvého stupňa nemôže zrušiť alebo zmeniť toto rozhodnutie, ak dôvody nastanú po jeho prijatí (rozsudok Súdneho dvora z 11. mája 2006, Sunrider/ÚHVT, C-416/04 P, Zb. s. I-4237, bod 55).

- 25 Z toho v podstate vyplýva, že zúženie zoznamu výrobkov alebo služieb uvedených v prihláške ochrannnej známky Spoločenstva na základe článku 44 ods. 1 nariadenia č. 40/94, ktorá bola podaná po prijatí napadnutého rozhodnutia odvolacieho senátu pred Súdom prvého stupňa, nemôže ovplyvniť zákonnosť tohto rozhodnutia, pretože len ono bolo napadnuté pred Súdom prvého stupňa [pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa BÜDWEISER, už citované v bode 23 vyššie, body 40 až 48, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. novembra 2007, Tegometall International/ÚHVT — Wuppermann (TEK), T-458/05, Zb. s. II-4721, bod 23].
- 26 Je však rovnako potrebné pripomenúť, že rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT môže byť namietané pred Súdom prvého stupňa jedine v súvislosti s niektorými výrobkami alebo službami uvedenými na zozname v prihláške predmetnej ochrannnej známky Spoločenstva. V takom prípade je rozhodnutie konečné pre všetky ostatné výrobky alebo služby uvedené na tom istom zozname.
- 27 S prihliadnutím na túto možnosť Súd prvého stupňa objasnil pred ním urobené vyhlásenie prihlasovateľa ochrannnej známky, a teda po rozhodnutí odvolacieho senátu, podľa ktorého vzal späť svoju prihlášku pre niektoré výrobky uvedené v pôvodnej prihláške, a to tak, že ide o vyhlásenie, že napadnuté rozhodnutie namieta iba v rozsahu, v akom sa týka zvyšku dotknutých výrobkov [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, Telepharmacy Solutions/ÚHVT (TELEPHARMACY SOLUTIONS), T-289/02, Zb. s. II-2851, body 13 a 14], alebo tak, že ide o čiastočné späťvzatie v prípade, ak toto vyhlásenie bolo urobené v pokročilom štádiu konania pred Súdom prvého stupňa [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. marca 2003, Unilever/ÚHVT (Oválna tableta), T-194/01, Zb. s. II-383, body 13 až 17].

- 28 Takýto výklad zúženia zoznamu výrobkov alebo služieb uvedených v prihláške ochrannej známky Spoločenstva pred Súdom prvého stupňa je preto možný len vtedy, ak sa prihlasovateľ obmedzí na to, že z tohto zoznamu vyjme jeden alebo viacero výrobkov alebo služieb alebo jednu alebo viacero kategórií výrobkov alebo služieb, ktoré sa ako také nachádzajú na tomto zozname. Je však jasné, že v tomto prípade sa v skutočnosti nežiada od Súdu prvého stupňa kontrolovať zákonnosť rozhodnutia odvolacieho senátu vo vzťahu k výrobkom alebo službám vyňatým zo zoznamu, ale len v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie vzťahuje na iné výrobky alebo služby ponechané na tom istom zozname.
- 29 Takýto prípad musí byť odlišený od zúženia zoznamu výrobkov a služieb uvedených v prihláške ochrannej známky Spoločenstva pred Súdom prvého stupňa, ktoré mení v celom rozsahu alebo sčasti opis uvedených výrobkov alebo služieb. V tomto poslednom uvedenom prípade nemožno vylúčiť, že táto zmena by mohla ovplyvniť preskúmanie dotknutej ochrannej známky jednotlivými inštanciami ÚHVT v priebehu správneho konania. Za týchto okolností by sa pripustenie takejto zmeny v štádiu žaloby na Súde prvého stupňa rovnalo zmene predmetu sporu v priebehu konania, ktorú zakazuje článok 135 ods. 4 rokovacieho poriadku (pozri v tomto zmysle rozsudok TEK, už citovaný v bode 25 vyššie, bod 25).
- 30 Žalobkyňa v prejednávanej veci požiadala o zápis spornej ochrannej známky pre štyri kategórie výrobkov, a síce pre výrobky nazývané „jemné pečivo a cukríky, čokoládové výrobky, cukrovinky“. Zúženie uvedené v subsidiárnom návrhu žalobkyne nepredpokladá stiahnutie jednej alebo viacerých zo štyroch kategórií zo zoznamu výrobkov označených spornou ochrannou známkou, ale smeruje k zmene opisu všetkých kategórií dotknutých výrobkov spresnením, že výrobky patriace do týchto kategórií nemajú mať tvar marcipánových a pralinkových gúľ obalených v čokoláde nazývaných po nemecky Mozartkugeln (Mozartove gule). Ako už bolo vyššie uvedené, prijať takýto návrh v štádiu žaloby na Súde prvého stupňa by sa rovnalo zakázanej zmene predmetu sporu v priebehu konania (pozri v tomto zmysle rozsudok TEK, už citovaný v bode 25 vyššie, bod 27).

- 31 Z toho dôvodu musí byť subsidiárny návrh podaný žalobkyňou zamietnutý ako neprípustný.

O veci samej

- 32 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 73 prvej vety a článku 74 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 40/94, ako aj zásady ochrany legitímnej dôvery, zásady rovnosti zaobchádzania a zásady zákonnosti. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 73 prvej vety a článku 74 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 40/94, ako aj zásady ochrany legitímnej dôvery, zásady rovnosti zaobchádzania a zásady zákonnosti

Tvrdenia účastníkov konania

- 33 Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že odvolací senát porušil článok 73 prvú vetu nariadenia č. 40/94, nakoľko v napadnutom rozhodnutí uviedol len nedostačujúce odôvodnenie.

- 34 Po prvé odvolací senát, aj keď uznal relevantnosť právneho stavu v Rakúsku, nijako neodôvodnil svoje rozhodnutie, ktorým nezohľadnil rozhodnutie Österreichisches Patentamt (Rakúsky patentový úrad) z 12. septembra 1985, ktoré uviedla žalobkyňa pred inštanciami ÚHVT a z ktorého vyplýva, že označeniu Mozart možno poskytnúť ochranu ako ochrannej známke.
- 35 Po druhé odvolací senát taktiež neodôvodnil svoje rozhodnutie nezohľadniť rozhodnutie Bundespatentgericht (Spolkový patentový súd) vo veci 32 W (pat) 265/01, ktorým tento súdny orgán dospel k záveru, že označeniu Wolfgang Amadeus Mozart-MOZART-KUGELN možno poskytnúť ochranu ako ochrannej známke z dôvodu, že pripojenie mena slávneho skladateľa nevedie k žiadnej objektívnej informácii. Napadnuté rozhodnutie sa však v bode 12 piatej zarážke obmedzilo na pripomenutie tvrdenia žalobkyne bez skúmania veci samej a bez odôvodnenia, prečo bolo toto tvrdenie zamietnuté.
- 36 Žalobkyňa pripúšťa, že rozhodnutia orgánov členských štátov príslušných pre zápis ochranných známk alebo vnútroštátnych súdnych orgánov majú pre uplatnenie nariadenia č. 40/94 len indikatívny charakter. Odvolacie senáty ÚHVT už však v minulosti vrátili vec nižšej inštancii na preskúmanie, keď vo svojom rozhodnutí nezohľadnila rozhodnutie vydané príslušným vnútroštátnym orgánom. Žalobkyňa sa domnieva, že takéto rozhodnutie mal tiež prijať odvolací senát v prejednávanej veci.
- 37 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že pred inštanciami ÚHVT uviedla rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu z 10. apríla 2002 (pozri bod 14 vyššie). Odvolací senát v tomto rozhodnutí konštatoval, že napriek existencii v nemecky hovoriacich krajinách viacerých opisných výrazov cukríkov zahrňujúcich výraz „Mozart“, akým je „Mozart-kugeln“, ten istý výraz použitý samostatne nie je opisný. Keďže by napadnuté

rozhodnutie znamenalo radikálny obrat vo vzťahu k riešeniu prijatému v citovanom rozhodnutí z 10. apríla 2002, odvolací senát mohol aspoň uviesť v napadnutom rozhodnutí dôvody, ktoré ho viedli k úplnému odkloneniu sa od tohto právneho riešenia.

38 Po štvrté žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie nevykonalo odlišnú, presnú a konkrétnu analýzu údajného opisného charakteru ochrannej známky vo vzťahu ku každej zo štyroch kategórií výrobkov označených spornou ochrannou známkou. Taktiež neupresnilo, ktorej z týchto kategórií sa týka výrobok nazývaný Mozartkugeln, čo je podľa nej rozhodujúce. Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že zamietnutie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva musí byť odôvodnené jednotlivo pre všetky dotknuté výrobky alebo služby. Keďže napadnuté rozhodnutie nevykonalo túto analýzu, obsahuje nedostatok alebo nedostatočné odôvodnenie.

39 Žalobkyňa po piate tvrdí, že napadnuté rozhodnutie mechanicky zopakovalo dôvody pred ním napadnutého rozhodnutia výmazového oddelenia, bez opravy chýb urobených v tomto rozhodnutí, na ktoré poukázala žalobkyňa. Napadnuté rozhodnutie taktiež neuviedlo množstvo iných údajov, aby sa tak vyhovel povinnosti odôvodnenia v správnej a náležitej forme a len zhoršilo nedostatok odôvodnenia rozhodnutia výmazového oddelenia.

40 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že nezohľadnením už citovaných rozhodnutí Österreichisches Patentamt, Bundespatentgericht a tretieho odvolacieho senátu ÚHVT odvolací senát tiež porušil článok 74 ods. 1 prvú vetu nariadenia č. 40/94, ktorý stanovuje zásadu preskúmania skutočností ÚHVT *ex offio*.

- 41 Žalobkyňa na záver tvrdí, že rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu z 10. apríla 2002 uznalo jasným a jednoznačným spôsobom, že samostatne posudzovaný slovný údaj „Mozart“ je schopný vytvoriť ochrannú známku Spoločenstva a tým v tomto zmysle založilo legitímnu dôveru. Odchýlením sa od tohto rozhodnutia, nerešpektovaním povinnosti odôvodnenia a vyhlásením neplatnosti spornej ochrannej známky, odvolací senát porušil zásadu ochrany legitímnej dôvery, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a zásady zákonnosti.
- 42 ÚHVT a vedľajšia účastníčka konania namietajú tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 43 Na základe článku 73 prvej vety nariadenia č. 40/94 musia byť rozhodnutia ÚHVT odôvodnené. Podľa judikatúry má táto povinnosť rovnaký rozsah ako tá, ktorá je stanovená v článku 253 ES, a jej cieľom je na jednej strane umožniť dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia, aby mohli chrániť svoje práva, a na druhej strane umožniť súdu Spoločenstva vykonávať kontrolu zákonnosti rozhodnutia [pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 3. decembra 2003, Audi/ÚHVT (TDI), T-16/02, Zb. s. II-5167, body 87 a 88, a z 28. apríla 2004, Sunrider/ÚHVT — Vitakraft-Werke Wührmann (VITATASTE a METABALANCE 44), T-124/02 a T-156/02, Zb. s. II-1149, body 72 a 73 a tam citovanú judikatúru].
- 44 Z tej istej judikatúry vyplýva, že ak má odôvodnenie rozhodnutia spĺňať tieto podmienky, musí byť posudzované nielen vzhľadom na jeho znenie, ale aj na jeho

kontext, ako aj na všetky právne pravidlá upravujúce dotknutú oblasť (pozri rozsudok VITATASTE a METABALANCE 44, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 73 a tam citovanú judikatúru).

45 V súvislosti s právnymi pravidlami uplatniteľnými na oblasť ochranných známk Spoločenstva je potrebné pripomenúť, že rozhodnutia týkajúce sa zápisu označenia ako ochrannej známky Spoločenstva, ktoré vydávajú odvolacie senáty na základe nariadenia č. 40/94, vyplývajú z vymedzenej právomoci a nie z diskrečnej právomoci. Preto sa má zapísateľný charakter označenia ako ochrannej známky Spoločenstva posudzovať len na základe tohto nariadenia, ako ho vykladá súd Spoločenstva, a nie na základe predošlej praxe odvolacích senátov. Režim Spoločenstva týkajúci sa ochranných známk je však autonómny systém, ÚHVT a prípadne súd Spoločenstva nie sú viazaní rozhodnutím vydaným v členskom štáte, ktorým bol uznaný zapísateľný charakter toho istého označenia ako vnútroštátnej ochrannej známky. Zápisy už vykonané v členskom štáte sú len údajmi, na ktoré sa môže prihliadať bez toho, aby boli rozhodujúce. Rovnaké odôvodnenie sa o to viac vzťahuje na zápis iných ochranných známk [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. apríla 2004, Concept/ÚHVT (ECA), T-127/02, Zb. s. II-1113, body 70 a 71 a tam citovanú judikatúru].

46 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že ak ÚHVT zamietne zápis označenia ako ochrannej známky Spoločenstva, musí na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviesť absolútne alebo relatívne dôvody zamietnutia, ktoré nedovoľujú tento zápis, ako aj ustanovenie, na ktorom sa tento dôvod zakladá, a uviesť skutkové okolnosti, ktoré považoval za preukázané a ktoré podľa neho odôvodňujú uplatnenie uvedeného ustanovenia. Takéto odôvodnenie je v zásade postačujúce na splnenie podmienok stanovených v bodoch 43 a 44 vyššie.

47 Je preto potrebné uviesť, že ak odvolací senát potvrdí rozhodnutie nižšej inštalácie ÚHVT v plnom rozsahu, toto rozhodnutie, ako aj jeho odôvodnenie sú súčasťou kontextu, ktorý je známy účastníkom konania a ktorý dovoľuje súdu plne vykonávať jeho kontrolu zákonnosti v súvislosti s dôvodnosťou posúdenia odvolacieho senátu

[pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. novembra 2007, Wesergold Getränkeindustrie/ÚHVT — Lidl Stiftung (VITAL FIT), T-111/06, neuverejnený v Zbierke, bod 64].

48 Je vhodné tiež všeobecnejšie uviesť, že rozhodnutie možno považovať za dostatočne odôvodnené, ak sa výslovne odvoláva na iný dokument, ktorý bol doručený žalobcovi (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 24. apríla 1996, Industrias Pesqueras Campos a i./Komisia, T-551/93 a T-231/94 až T-234/94, Zb. s. II-247, body 142 až 144; zo 17. septembra 2003, Stadtsportverband Neuss/Komisia, T-137/01, Zb. s. II-3103, body 55 až 58, a z 22. decembra 2005, Gorostiaga Atxalandabaso/Parlament, T-146/04, Zb. s. II-5989, body 135 a 136).

49 Vo svetle týchto úvah je vhodné preskúmať dôvodnosť tohto žalobného dôvodu.

50 Po prvé, v súvislosti s výhradou založenou na porušení povinnosti odôvodnenia, je potrebné najprv konštatovať, že z bodu 16 napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že odvolací senát prijal dôvody rozhodnutia výmazového oddelenia, ktoré sú tiež súčasťou odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. S prihliadnutím na judikatúru uvedenú v bodoch 47 a 48 vyššie tento odkaz na dôvody rozhodnutia výmazového oddelenia, predtým zaslaného a dobre známeho žalobkyni, nie je nezákonný, a to o to viac, že dostatočne podrobné zhrnutie rozhodnutia výmazového oddelenia sa nachádza v bode 5 napadnutého rozhodnutia. V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, nie je preto tento odkaz sám osebe dostačujúci na konštatovanie nedostatku alebo nedostatočného odôvodnenia v napadnutom rozhodnutí. Je potrebné preto preskúmať dostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia s prihliadnutím na dôvody rozhodnutia výmazového oddelenia.

51 Z kombinovaného znenia týchto dvoch rozhodnutí vyplýva, že odvolací senát konštatoval, že sporná ochranná známka bola zapísaná v rozpore s absolútnym dôvodom zamietnutia uvedeným v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94. Toto konštatovanie je založené na skutočnosti ustálenej a preukázanej odkazmi na slovníky, že aspoň pre priemerného nemecky hovoriaceho spotrebiteľa je výraz „Mozartkugel“ opisom lahôdky v tvare marcipánovej a pralinkovej gule obalenej v čokoláde (bod 5 tretia zarážka a bod 21 napadnutého rozhodnutia). Keďže druhý z dvoch spojených slov výrazu „Mozartkugel“ („Kugel“, t. j. guľa) výslovne odkazuje na tvar predmetnej lahôdky, odvolací senát rozhodol, že je ťažko uveriť, že tá istá verejnosť, ktorá sa stretáva s menom Mozart na obale výrobku v cukrárni alebo v oddelení čokolád v obchodnom dome sa nebude domnievať, že jej je ponúkaný Mozartkugel (bod 5 siedma zarážka a bod 22 napadnutého rozhodnutia).

52 Takéto odôvodnenie je dostačujúce na dosiahnutie dvojitého cieľa povinnosti odôvodnenia upresneného v judikatúre (pozri bod 43 vyššie). Okrem toho v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, z rozhodnutia výmazového oddelenia, ktorého odôvodnenie prevzal odvolací senát, jasne vyplýva (bod 38), že prijatý absolútny dôvod, t. j. dôvod uvedený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, sa uplatňuje na všetky výrobky označené spornou ochrannou známkou, „pokiaľ ide o všeobecné kategórie, ktoré zahŕňajú Mozartkugeln“. Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkyne založené na tom, že odvolací senát neodôvodnil svoje rozhodnutie vo vzťahu ku každému výrobku označenému spornou ochrannou známkou, musí byť zamietnuté.

53 Žalobkyňa tiež tvrdí, že odvolací senát mal osobitne odôvodniť skutočnosť nezohľadnenia jednak rozhodnutí Österreichisches Patentamt a Bundespatentgericht a jednak rozhodnutia tretieho odvolacieho senátu z 10. apríla 2002. V tomto smere je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry uvedenej v bode 45 vyššie, rozhodnutia vnútroštátnych správnych a súdnych orgánov, ako aj samotná rozhodovacia prax ÚHVT sú jednoduchými okolnosťami, ktoré sa môžu bez toho, aby mali rozhodujúci charakter, zohľadniť pri určení, či označenie môže byť zapísané ako ochranná známka Spoločenstva.

- 54 Kontext súvisiaci s prijímaním rozhodnutia, ktorý je charakterizovaný hlavne výmenou stanovísk autora rozhodnutia a dotknutého účastníka konania, môže za určitých okolností sťažiť povinnosť odôvodnenia (rozsudok TDI, bod 43 vyššie, bod 89). Nemožno teda vylúčiť, že v určitých prípadoch tvrdenia uvedené jedným z účastníkov konania pred ÚHVT, ako aj tie, ktoré sú založené na existencii vnútroštátneho rozhodnutia alebo rozhodnutia ÚHVT v podobnej veci, by vyžadovali osobitnú odpoveď presahujúcu povinnosti uvedené v bode 46 vyššie.
- 55 Odvolacie senáty však nemusia urobiť podrobný výklad, ktorý by vyčerpávajúco rozoberal jednotlivu všetky úvahy vyjadrené účastníkmi konania. Odôvodnenie teda môže byť implicitné, avšak pod podmienkou, že umožní zúčastneným osobám oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli odvolací senát k prijatiu rozhodnutia, a príslušnému súdu poskytnú dostatok prostriedkov na uskutočnenie preskúmania (pozri analogicky rozsudky Súdneho dvora zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 372, a z 8. februára 2007, Groupe Danone/Komisia, C-3/06 P, Zb. s. I-1331, bod 46).
- 56 Z toho vyplýva, že ÚHVT nie je vo všeobecnosti povinný vo svojom rozhodnutí uviesť osobitnú odpoveď na každé tvrdenie založené na existencii rozhodnutí svojich inšancií v určitom smere vydaných v iných podobných sporoch alebo inšancií vnútroštátnych súdnych orgánov, ak odôvodnenie v rozhodnutí prijatom ÚHVT v konkrétnej veci prebiehajúcej pred jeho inštanciami uvádza prinajmenšom implicitne, ale zato jasným a jednoznačným spôsobom dôvody, pre ktoré tieto ostatné rozhodnutia nie sú relevantné alebo nie sú zohľadnené v rámci jeho posúdenia.
- 57 V prejednávanej veci odvolací senát prijatím dôvodov rozhodnutia výmazového oddelenia jasne uviedol nielen z akých dôvodov absolútny dôvod zamietnutia stanovený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 odporuje zápisu spornej ochrannej známky, ale aj prečo dospel k záveru odlišnému od záveru prijatého Oberlandesgericht München v jeho rozhodnutí z 26. júla 2001. Dôvod, ktorý bol prijatý

v tomto rozhodnutí na zamietnutie vzájomného návrhu, t. j. tvrdenie, podľa ktorého označenie Mozart pripomína hlavne slávneho skladateľa a nie určitý recept (bod 5 štrnásť zarážka napadnutého rozhodnutia) je v podstate ten istý, ako dôvody prijaté v rozhodnutiach Österreichisches Patentamt a Bundespatentgericht uvedené žalobkyňou a predstavuje jednoduchú negáciu opisného charakteru spornej ochrannéj známky pre uvedené výrobky. Za týchto podmienok a vzhľadom na autonómny režim ochranných znáмок Spoločenstva, nemožno odvolaciemu senátu vytýkať, že širšie a podrobnejšie nevysvetlil dôvody, pre ktoré sa rozhodol nezohľadniť tieto rozhodnutia.

58 Rovnaké úvahy sú o to viac platné v súvislosti s tvrdením žalobkyne založeným na rozhodnutí tretieho odvolacieho senátu z 10. apríla 2002. Na jednej strane toto tvrdenie tiež predstavuje jednoduchú negáciu opisného charakteru spornej ochrannéj známky pre uvedené výrobky.

59 Na druhej strane a hlavne výmazové oddelenie výslovne uviedlo v bode 29 svojho rozhodnutia predmetné rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu a uviedlo dôvody, pre ktoré sa nepovažovalo byť viazané odôvodneniami tohto rozhodnutia týkajúceho sa zapisateľného charakteru označenia MOZART-BONS vo veci *inter partes* prebiehajúcej pred ním. Za týchto podmienok a nezávisle od chýbajúcej relevantnosti skoršej administratívnej praxe ÚHVT, keďže sa odvolací senát stotožnil s dôvodmi rozhodnutia výmazového oddelenia, nemožno v tomto smere nijako uvažovať o akomsi nedostatku odôvodnenia.

60 Zo všetkého, čo bolo uvedené, vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, napadnuté rozhodnutie je dostatočne právne odôvodnené.

- 61 Čo sa v druhom rade týka tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého odvolací senát porušil článok 74 ods. 1 prvú vetu nariadenia č. 40/94 tým, že nezohľadnil rozhodnutia Österreichisches Patentamt a Bundespatentgericht, ako aj rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu z 10. apríla 2002, je potrebné uviesť, že z ustálenej judikatúry a z odôvodnení jednotlivito uvedených v bodoch 45 a 53 vyššie vyplýva, že tieto tri rozhodnutia nepredstavujú skutočnosti, ktoré sa majú *ex officio* preskúmať i nštanciami ÚHVT.
- 62 Každopádne je potrebné pripomenúť, že žalobkyňa uviedla prvé dve rozhodnutia vo svojich pripomienkach pred odvolacím senátom, takže ich ÚHVT nemôže preskúmať *ex officio*. Čo sa týka tretieho rozhodnutia, to bolo uvedené a preskúmané v rozhodnutí výmazového oddelenia. Okrem iného, ako už bolo uvedené, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia implicitne ale jasne vyplýva, že odvolací senát preskúmal a zamietol tvrdenie, ktoré žalobkyňa chcela založiť na týchto troch rozhodnutiach.
- 63 V poslednom rade výhrady žalobkyne založené na údajnom porušení zásady ochrany legitímnej dôvery, zásady rovnosti zaobchádzania a zásady zákonnosti taktiež nemôžu uspieť.
- 64 Podľa judikatúry sa možnosť dovolávať sa zásady ochrany legitímnej dôvery vzťahuje na každého jednotlivca, ktorý sa nachádza v situácii, z ktorej vyplýva, že administratíva Spoločenstva poskytnutím konkrétnych, nepodmienенých a súhlasných záruk z povolených a spoľahlivých zdrojov vytvorila v jeho vedomí opodstatnené očakávania (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. júla 1999, Forvass/Komisia, T-203/97, Zb. VS s. I-A-129 a II-705, bod 70 a tam citovanú judikatúru, a z 26. septembra 2002, Borremans a i./Komisia, T-319/00, Zb. VS s. I-A-171 a II-905, bod 63). Tieto záruky však musia byť v súlade s ustanoveniami a uplatňovanými normami, keďže sľuby, ktoré nerešpektujú tieto ustanovenia, nezakladajú legitímnu dôveru u tretej osoby (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 5. novembra 2002, Ronsse/Komisia, T-205/01, Zb. VS s. I-A-211 a II-1065, bod 54, a zo 16. marca 2005, Ricci/Komisia T-329/03,

Zb. VS s I-A-69 a II-315, bod 79 a tam citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. februára 1986, Vlachou/Dvor audítorov, 162/84, Zb. s. 481, bod 6).

⁶⁵ Rovnako dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania sa musí zosúladiť s dodržiavaním zásady, presnejšie zásady zákonnosti, ktorú tiež uviedla žalobkyňa. Podľa tejto poslednej uvedenej zásady sa nikto nesmie vo svoj prospech domáhať nezákonnosti spôsobenej inej osobe (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 1985, Williams/Dvor audítorov, 134/84, Zb. s. 2225, bod 14; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 9. októbra 1984, Witte/Parlament, 188/83, Zb. s. 3465, bod 15).

⁶⁶ V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že žalobkyňa vo svojej žalobe neupresnila, či sa domnieva, že odôvodnenia v rozhodnutí tretieho odvolacieho senátu z 10. apríla 2002, ktoré uviedla na podporu svojej argumentácie, boli alebo neboli v súlade s kritériami uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94.

⁶⁷ Pokiaľ sa má argumentácia žalobkyne rozumiť v tom zmysle, že vzhľadom na odôvodnenia uvedené v rozhodnutí tretieho odvolacieho senátu z 10. apríla 2002 odvolací senát bol povinný v prejednávanej veci neuplatňovať článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, aj keby jeho uplatnenie bolo odôvodnené, nemožno takúto argumentáciu prijať. Z judikatúry uvedenej v bodoch 64 a 65 vyššie vyplýva, že ak sa v skoršej veci odvolací senát ÚHVT dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že uznal zápisateľný charakter označenia ako ochrannej známky Spoločenstva, žiadna z uvedených zásad nedovoľuje žalobkyňi domáhať sa v neskoršej veci, ktorá je porovnateľná so skoršou, opačného rozhodnutia [pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 27. februára 2002, Streamserve/ÚHVT (STREAMSERVE), T-106/00, Zb. s. II-723, bod 67, a z 30. novembra 2006, Camper/ÚHVT — JC (BROTHERS by CAMPER), T-43/05, neuvyverejnený v Zbierke, bod 95].

- 68 V takom prípade sa teda tvrdenia žalobkyne založené na údajnom porušení zásady ochrany legitímnej dôvery, zásady rovnosti zaobchádzania a zásady zákonnosti musia zamietnuť, a to aj bez preskúmania, či rozhodnutia odvolacích senátov ÚHVT v skorších veciach môžu byť považované za také, ktoré poskytujú záruky od služieb ÚHVT v zmysle judikatúry uvedenej v bode 64 vyššie.
- 69 Pokiaľ sa má argumentácia žalobkyne rozumieť v tom zmysle, že v tejto veci sa malo prijať rovnaké riešenie, ako v rozhodnutí prijatom tretím odvolacím senátom z 10. apríla 2002, keďže toto riešenie je súlade s kritériami uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, nemožno ju uplatniť. V takom prípade, ktorý je uvedený v rámci druhého žalobného dôvodu uvedeného žalobkyňou a neskôr preskúmaný, by sa napadnuté rozhodnutie malo zrušiť pre porušenie citovaného ustanovenia, bez preskúmania, či už citované zásady, ktoré uviedla žalobkyňa, boli tiež porušené (pozri v tomto zmysle rozsudok STREAMSERVE a BROTHERS by CAMPER, už citovaný v bode 67 vyššie, body 67 a 94).
- 70 S prihliadnutím na to, čo bolo uvedené, prvý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94

Tvrdenia účastníkov konania

- 71 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom uplatnení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, keďže sporná ochranná známka nemôže

v obchode slúžiť na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby uvedených výrobkov, prípadne iných vlastností týchto výrobkov.

72 Podľa žalobkyne sa odvolací senát v napadnutom rozhodnutí domnieval, že tento článok sa uplatňuje na spornú ochrannú známku, keďže v Nemecku a v Rakúsku „Mozartkugel“ je druhovým výrazom, ktorý opisuje čokoládovú špecialitu. Táto argumentácia teda nerešpektuje, že sporná ochranná známka je jednoducho zložená zo slova „Mozart“ a nie z výrazu „Mozartkugel“.

73 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nerozvieďlo vlastné dôvody na odôvodnenie opisného charakteru spornej ochrannej známky, ale sa obmedzilo na odkaz na rozhodnutie výmazového oddelenia. Toto oddelenie usúdilo, že ak sporná ochranná známka bola použitá na označenie Mozartkugel (Mozartove gule) v typickom tvare, bude sa chápať ako opisný údaj, keďže podľa tvaru dotknutého výrobku je zjavné, že ide o guľu.

74 Podľa žalobkyne toto konštatovanie neobstojí pri právnom preskúmaní. Príslušná skupina verejnosti, ktorú predstavuje obozretný a riadne informovaný priemerný spotrebiteľ, si bez doplňujúceho zváženia alebo zdôvodnenia nevytvorí priamy vzťah medzi spornou ochrannou známkou a uvedenými výrobkami.

75 Označenia tvorené menami slávnych osobností, akým je Mozart, môžu byť ochrannými známkami Spoločenstva na základe článku 4 nariadenia č. 40/94 a žiadne iné ustanovenie toho istého nariadenia nezakazuje ich zápis. Keďže tieto mená majú taktiež vo všeobecnosti rozlišovaciu spôsobilosť, ich zápis možno zamietnuť na základe absolútneho dôvodu zamietnutia uvedeného v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 len v evidentných prípadoch, pričom táto podmienka nie je splnená

v prejednávanej veci. Okrem toho podľa ustálenej judikatúry minimum rozlišovacej spôsobilosti postačuje na zápis označenia ako ochrannej známky Spoločenstva.

- 76 Podľa žalobkyne je potrebné vo veci samej konkrétnym spôsobom preskúmať, či sporná ochranná známka predstavuje opisný údaj pre každý uvedený výrobok. Túto ochrannú známku možno preto zrušiť len vtedy, ak môže byť výrobok uvedený v napadnutom rozhodnutí, a síce Mozartkugel, považovaný za výrobok patriaci k jednej zo štyroch kategórií výrobkov, pre ktoré bola táto ochranná známka zapísaná. Napadnuté rozhodnutie však ani len neupresnilo kategóriu výrobkov, do ktorej spadajú Mozartkugeln.
- 77 V každom prípade, ako aj v prípade Mozartkugeln, spornej ochrannej známke nemožno priznať žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť. Žalobkyňa tvrdí, že sporná ochranná známka vo vedomí dotknutej verejnosti vyvolá zobrazenie slávneho skladateľa rovnakého mena a jeho hudobných diel. Nemožno sa naopak domnievať, že tá istá verejnosť pri kontakte s touto ochrannou známkou bude myslieť priamo a okamžite na Mozartkugeln. Prijatie opaku by predstavovalo odoprenie verejnosti Spoločenstva všetku základnú hudobnú kultúru.
- 78 Sporná ochranná známka predstavuje nanajvýš náznak, evokáciu alebo odkaz na Mozartkugeln, ktoré však nebránia jej zápisu.
- 79 Napadnuté rozhodnutie prijalo bod 27 rozhodnutia výmazového oddelenia, ktorý potvrdzuje predchádzajúce úvahy. Je preto preukázané medzi účastníkmi konania, že sporná ochranná známka vyvolá vo vedomí dotknutej verejnosti najprv skladateľa

Mozarta a nie súvislosť s cukríkmi. Preto by si následným potvrdením, že sporná ochranná známka je opisnou vo vzťahu k týmto výrobkom, rozhodnutie samo sebe odporovalo.

80 Existencia veľkého počtu výrobkov, ktoré patria do triedy 30 a obsahujú výraz „Mozart“, v nemecky hovoriacich krajinách potvrdzuje tiež, že tento výraz posudzovaný samostatne nie je opisný pre takéto výrobky v týchto krajinách. Jedna ochranná známka Mozart bola taktiež zapísaná v Rakúsku. To všetko už vyplýva z dokumentov predložených žalobkyňou počas konania na ÚHVT.

81 Rozsudok Oberlandesgericht München z 26. júla 2001 tiež potvrdzuje, že sporná ochranná známka sa nechápe ako opisná pre uvedené výrobky. Žalobkyňa sa stotožňuje s časťou dôvodov tohto rozsudku citovaného v texte jej žaloby. Podľa týchto dôvodov je slovo Mozart najprv priezvisko používané v bežnom jazyku na označenie slávneho skladateľa tohto mena a v nemeckom jazyku nemá žiaden opisný charakter výrobkov označených spornou ochrannou známkou ani na základe pôvodu, ani po vyrobení v roku 1890 salzburským cukrárnikom Paul Fürst cukrovinky pomenovanej Mozartkugel. Bude určite správne, že ak sa slovo Mozart používa na označenie výrobkov, akými sú výrobky označené spornou ochrannou známou, najmä na obale, príslušná skupina verejnosti si vybaví Mozartkugeln. Aj v tomto prípade však slovo „Mozart“ nebude chápané ako zjavne alebo výlučne opisné vo vzťahu k týmto výrobkom, alebo ako výraz čisto druhový, keďže použitie samostatného označenia „Mozart“ na takéto účely by bolo dosť nezvyčajné.

82 Žalobkyňa tvrdí, že body 37 a 39 rozhodnutia tretieho odvolacieho senátu ÚHVT z 10. apríla 2002 potvrdzujú riešenie, podľa ktorého sporná ochranná známka nie je opisnou pre uvedené výrobky.

- 83 Nakoniec sa žalobkyňa opiera o prieskum verejnej mienky uskutočnený vo februári 2001 inštitútom Ipsos. Z tohto prieskumu vyplýva, že len 18,2 % dotknutej verejnosti vidí vo výraze „Mozart“ údaj o nejakom recepte, čo ukazuje, že pre väčšinu nemeckých spotrebiteľov (81,8 %) to neplatí. Žalobkyňa tvrdí, že tieto výsledky sú rovnako platné pre druhú nemecky hovoriacu krajinu Európskej únie Rakúsko, čo vysvetľuje zápis slovnej ochrannej známky Mozart v tejto krajine pre výrobky patriace do triedy 30.
- 84 ÚHVT a vedľajší účastník konania namietajú tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 85 Článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 40/94 stanovuje, že neplatnosť ochrannej známky Spoločenstva sa vyhlási, ak bola ochranná známka Spoločenstva zapísaná v rozpore s ustanovením článku 7 toho istého nariadenia. Podľa článku 7 ods. 1 písm. c) citovaného nariadenia je zamietnutý zápis pre „ochranné známky, ktoré pozostávajú výlučne z označení alebo údajov, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných vlastností tovarov alebo služieb“. Článok 7 ods. 2 nariadenia č. 40/94 okrem iného stanovuje, že „odsek 1 sa bude uplatňovať napriek skutočnosti, že dôvody na zamietnutie existujú iba v časti spoločenstva“.
- 86 Podľa ustálenej judikatúry článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 bráni tomu, aby v ňom uvedené označenia alebo údaje boli vyhradené jedinému podniku, pretože sú zapísané ako ochranná známka. Toto ustanovenie teda sleduje cieľ vo verejnom záujme,

ktorý vyžaduje, aby takéto označenia alebo údaje mohol každý voľne používať (pozri rozsudok TEK, už citovaný v bode 25 vyššie, bod 77 a tam citovanú judikatúru).

- 87 Označenia uvedené v tomto ustanovení sú takto považované za nespôsobilé plniť základnú funkciu ochrannej známky, čiže identifikovať obchodný pôvod výrobku alebo služby, aby tak spotrebiteľovi, ktorý získa výrobok alebo službu označenú ochrannou známkou, umožnili pri ich ďalšom získaní uskutočniť rovnakú voľbu, ak bola jeho skúsenosť pozitívna, alebo inú voľbu, ak bola skúsenosť negatívna [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. novembra 2003, Quick/ÚHVT (Quick), T-348/02, Zb. s. II-5071, bod 28 a tam citovanú judikatúru].
- 88 Označenia alebo údaje uvedené v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 sú tie, ktoré môžu pri bežnom používaní z hľadiska príslušnej skupiny verejnosti slúžiť na označenie výrobku alebo služby, pre ktoré sa žiada zápis, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zmienky o niektorej z ich základných vlastností [rozsudok Súdneho dvora z 20. septembra 2001, Procter & Gamble/ÚHVT, C-383/99 P, Zb. s. I-6251, bod 39, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. júna 2005, Metso Paper Automation/ÚHVT (PAPERLAB), T-19/04, Zb. s. II-2383, bod 24].
- 89 Na to, aby ÚHVT zamietol zápis na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, nie je potrebné, aby označenia a údaje tvoriace ochrannú známku uvedenú v tomto článku boli účinne použité v momente podania prihlášky na účely opisu výrobkov alebo služieb, akými sú tie, pre ktoré je podaná prihláška, alebo vlastností týchto výrobkov alebo služieb. Postačuje, ako to stanovuje aj samotné znenie tohto ustanovenia, že tieto označenia a údaje môžu byť použité na tieto účely (rozsudok Súdneho dvora z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, Zb. s. I-12447, bod 32).

- 90 Z predchádzajúcich odôvodnení vyplýva, že na to, aby označenie spadalo pod zákaz uvedený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, musí byť medzi ním a predmetnými výrobkami alebo službami dostatočne priama a konkrétna spojitosť, ktorá dotknutej verejnosti umožňuje okamžite a bez ďalšieho rozmýšľania vnímať opis predmetných výrobkov a služieb alebo jednej z ich vlastností (rozsudok TEK, už citovaný v bode 25 vyššie, bod 80).
- 91 Opisný charakter označenia teda musí byť posudzovaný jednak vo vzťahu k predmetným výrobkom a službám a jednak vo vzťahu k vnímaniu zo strany cieľovej skupiny verejnosti, ktorú predstavuje spotrebiteľ týchto výrobkov a služieb [rozsudky Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, DaimlerChrysler/ÚHVT (CARCARD), T-356/00, Zb. s. II-1963, bod 25, a z 12. januára 2005, Wieland-Werke/ÚHVT (SnTEM, SnPUR, SnMIX), T-367/02 až T-369/02, Zb. s. II-47, bod 17].
- 92 V tejto súvislosti treba upresniť, že skutočnosť, že určité označenie je opisné len vo vzťahu k určitej časti výrobkov alebo služieb patriacich do jednej kategórie, ktorá je ako taká uvedená v prihláške, nebráni tomu, aby bola prihláška tohto označenia zamietnutá [rozsudok TEK, už citovaný v bode 25 vyššie, bod 94; pozri v tomto zmysle tiež rozsudky Súdu prvého stupňa zo 7. júna 2001, DKV/ÚHVT (EuroHealth), T-359/99, Zb. s. II-1645, bod 33, a z 20. marca 2002, DaimlerChrysler/ÚHVT (TELE AID), T-355/00, Zb. s. II-1939, bod 40]. Z toho dôvodu, ak v takom prípade predmetné označenie bolo zapísané ako ochranná známka Spoločenstva pre uvedenú kategóriu, nič nebráni jeho majiteľovi použiť ho tiež pre výrobky alebo služby tejto kategórie, pre ktoré má opisný charakter.
- 93 Vo veci samej je potrebné najprv uviesť, že tak výmazové oddelenie, ako aj odvolací senát správne vychádzali pri ich posúdení z vnímania spornej ochrannej známky širokou verejnosťou, ktorej sú bezpochyby určené uvedené výrobky. Žalobkyňa tiež rozviedla svoju argumentáciu s prihliadnutím na vnímanie spornej ochrannej známky tou istou verejnosťou.

94 Ďalej je potrebné pripomenúť, ako to už bolo uvedené v bodoch 50 a 51 vyššie, že napadnuté rozhodnutie prijatím dôvodov rozhodnutia výmazového oddelenia rozhodlo, že pre nemecky hovoriacich bola sporná ochranná známka opisom vo vzťahu k cukrikom a jemnému pečivu, čokoládovým výrobkom a cukrovinkám, pre ktoré bola zapísaná, keďže predstavuje údaj o recepte, podľa ktorého boli tieto výrobky vyrobené, a teda označuje ich druh a kvalitu. Tento záver spočíva na existencii druhového výrazu „Mozartkugel“ použitom pre čokoládovú cukrovinku, ktorá je opísaná v bode 51 vyššie, o čom dostatočne svedčia aj odkazy na slovníky.

95 Je potrebné uviesť, že výraz „Mozartkugel“ je spojené slovo podľa zaužívaných pravidiel nemeckého jazyka a vytvorené z dvoch slov „Mozart“ a „Kugel“ (gula). Skutočnosť, že na rozdiel od ostatných jazykových verzií, najmä francúzskej, je kombinácia týchto dvoch výrazov napísaná jedným slovom, vytvára osobitosť nemeckého jazyka. Napriek tomu platí, že pri stretnutí sa s výrazom „Mozartkugel“ každý po nemecky hovoriaci identifikuje tieto dve slová bez osobitných intelektuálnych ťažkostí, ktoré ho vytvárajú, a okamžite im porozumie.

96 Keďže Mozartkugel je guľatým telesom, druhý prvok, ktorý ho označuje, sa bude vnímať u nemecky hovoriacich ako opis tvaru predmetného výrobku. Mozartkugel je však vyrobená podľa daného receptu, ktorý ju odlišuje od všetkých ostatných lahôdok v tvare gule obalenej v čokoláde. Lahôdka takéhoto tvaru vyrobená na základe odlišného receptu môže byť po nemecky tiež opísaná ako „Kugel“ (gula), ale nebude Mozartkugel. Z toho vyplýva, že nemecká verejnosť s určitosťou vníma výraz „Mozart“ ako odkaz na typický recept lahôdky pomenovanej Mozartkugel.

97 Ako to už bolo uvedené pri skúmaní prvého žalobného dôvodu, tak výmazové oddelenie, ako aj odvolací senát, ktorý sa stotožnil s dôvodmi rozhodnutia výmazového oddelenia, usúdili, že na Mozartkugel sa vzťahujú všetky štyri kategórie výrobkov

označených ochrannou známkou. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že typický Mozartkugel, ako je opísaný v bode 51 vyššie, je cukríkom vyrobeným najmä z čokolády a cukru, a v tomto zmysle je zároveň cukríkom, čokoládovým výrobkom a cukrovinkou.

- 98 Naopak, je už menej zjavné, že by mohol byť tiež kvalifikovaný ako „jemné pečivo“. Aj keď obsahuje marcipán, čo je mandľové cesto, nie je pripravovaný pečením v rúre, čo je uvedené nemeckým výrazom „feine Backwaren“ v prihláške spornej ochrannej známky. Znamená to, že jemné pečivo pečené v rúre v tvare gule, obalené v čokoláde a obsahujúce medzi jeho prísadami marcipán a pralinku je úplne možné vyrobiť a mohlo by byť v nemecky hovoriacich krajinách tiež kvalifikované ako Mozartkugel.
- 99 Z týchto úvah vyplýva, že aspoň pre „jemné pečivo, cukríky, čokoládové výrobky, cukrovinky“, ktoré majú tvar gule obalenej v čokoláde, čiže pre časť výrobkov zaradených do kategórií uvedených v prihláške spornej ochrannej známky, môže byť táto ochranná známka použitá v časti Spoločenstva, a síce v nemecky hovoriacich krajinách (Nemecko a Rakúsko), na opisné účely. Priemerný spotrebiteľ v týchto dvoch krajinách totiž pri stretnutí sa s guľou obalenou v čokoláde označenou výrazom „Mozart“ uvidí v tomto výraze skôr odkaz na typický recept Mozartkugeln ako informáciu týkajúcu sa obchodného pôvodu predmetného výrobku. Vynechanie výrazu „Kugel“ nebude smerovať k rozdielnemu záveru, keďže tento výraz predstavuje odkaz nie na recept, ale na tvar predmetného výrobku, ktorý je evidentný vzhľadom na vonkajší tvar výrobku.
- 100 Tento záver nemožno spochybníť tvrdeniami uvedenými žalobkyňou. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalobkyňa chybné uvádza článok 4 nariadenia č. 40/94 na podporu toho, že zápis spornej ochrannej známky možno zamietnuť len v úplne jasných prípadoch. Zápis označenia, ktoré nie je v súlade s článkom 4 nariadenia č. 40/94,

naráza na absolútny dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. a) toho istého nariadenia a nebude potrebné skúmať jeho možný opisný charakter. Z toho vyplýva, že absolútny dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 sa vzťahuje len na označenia, ktoré sú v súlade s článkom 4 tohto nariadenia. Preto a v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, okolnosť, že označenie je v súlade s posledným uvedeným článkom, nie je relevantná na účely posúdenia jeho eventuálneho opisného charakteru.

101 Je potrebné okrem iného pripomenúť, že žalobkyňa nesprávne uvádza judikatúru, podľa ktorej aj minimum rozlišovacej spôsobilosti postačuje, aby bolo označenie zapísané ako ochranná známka Spoločenstva, keďže prejednávaná vec sa netýka možnej absencie rozlišovacej spôsobilosti spornej ochrannej známky podľa článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, ale možného opisného charakteru uvedenej ochrannej známky podľa odseku 1 písm. c) toho istého článku.

102 V druhom rade skutočnosť uvedená žalobkyňou, že dotknutá verejnosť bude vidieť vo výraze „Mozart“ predovšetkým odkaz na slávneho skladateľa Wolfganga Amadeusa Mozarta nebráni tomu, aby tento výraz mohol predstavovať pre predmetné výrobky údaj opisného charakteru.

103 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že takýto charakter nemožno posudzovať abstraktne, ale vo vzťahu k výrobkom, ktoré bude predmetný výraz označovať ako ochrannú známku Spoločenstva. Aj v tomto kontexte je pravdepodobné, že dotknutá verejnosť, keď vidí výraz „Mozart“ bude myslieť na skladateľa rovnakého mena. Keďže

však uvedené výrobky nemajú žiaden vzťah s hudbou, tento odkaz na slávneho skladateľa je schopný privodiť okrem evokácie tohto skladateľa, ktorá vôbec nie je relevantná, iné informácie, ktoré majú vzťah s predmetnými výrobkami. Žalobkyňa tiež implicitne potvrdila, že to tak bolo, keď žiadala o zápis označenia Mozart ako ochrannej známky Spoločenstva, a síce ako údaj o informácii týkajúcej sa obchodného pôvodu týchto výrobkov.

104 Otázkou je teda to, akú informáciu týkajúcu sa predmetných výrobkov dotknutí spotrebiteľia vyvodlia z odkazu na skladateľa Mozarta v súvislosti s výrobkami označenými spornou ochrannou známkou. Pre vyššie uvedené dôvody ide v tomto prípade o informáciu týkajúcu sa receptu na tieto výrobky a nie ich obchodného pôvodu.

105 V treťom rade, ako to už bolo uvedené v rámci preskúmania prvého žalobného dôvodu, ani skutočnosť, že iný odvolací senát ÚHVT dospel v inej veci k rozdielnemu záveru v súvislosti s opisným charakterom označenia Mozart pre analogické výrobky, ani rozsudok Oberlandesgericht München z 26. júla 2001, ktorým bol zamietnutý vzájomný návrh na zrušenie spornej ochrannej známky, nebráni odvolaciemu senátu vyhovieť spornej žiadosti o vyhlásenie neplatnosti.

106 V každom prípade je potrebné pripomenúť, že Oberlandesgericht München v súvislosti s vnímaním spornej ochrannej známky u nemeckej verejnosti nedospel k rozdielnemu záveru ako ten, ktorý je uvedený v bode 99 vyššie. Naopak, tento súdny orgán tiež prijal, že ak je táto ochranná známka používaná pre označenie predmetných výrobkov sporných v tejto veci, hlavne na ich balení, vyvoláva vo vedomí príslušnej skupiny verejnosti zobrazenie Mozartkugeln (pozri bod 81 vyššie). Zamietnutie vzájomného návrhu na zrušenie spornej ochrannej známky týmto súdnym orgánom je založené len na skutočnosti, že používanie samotného pojmu „Mozart“ na opisné účely by bolo nezvyčajné.

107 Z judikatúry Súdneho dvora uvedenej v bode 89 vyššie teda vyplýva, že na to, aby absolútny dôvod zamietnutia podľa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 mohol

byť uplatniteľný, momentálne alebo obvyklé použitie predmetného výrazu na opisné účely nie je potrebné. Postačuje, aby takéto použitie bolo možné.

108 V poslednom rade v súvislosti s prieskumom verejnej mienky uvedeným žalobkyňou z výsledkov tohto prieskumu, ktoré predložila na ÚHVT žalobkyňa a ktoré sa nachádzajú v dokumentácii z konania pred odvolacím senátom zaslanej Súdu prvého stupňa, vyplýva, že v odpovedi na spontánnu a otvorenú otázku, čiže bez uvedenia možností na odpoveď, dve tretiny opýtaných spojili meno Mozart v súvislosti s výrobkami označenými spornou ochrannou známkou s Mozartkugeln.

109 Z tých istých výsledkov vyplýva, že keď sa opýtaným dala možnosť vybrať si spomedzi viacerých navrhnutých možností na odpoveď, takmer tri štvrtiny z nich (73,4 %) vybrali odpoveď, podľa ktorej v súvislosti s týmito výrobkami spojili výraz „Mozart“ s „pralinkami v tvare gule Mozartkugel“. Menšia časť z opýtaných (18,2 %) vybrala na tú istú otázku odpoveď, podľa ktorej spájajú výraz „Mozart“ s určitým receptom. Žalobkyňa sa vo svojej argumentácii odvoláva na tento posledný uvedený výsledok.

110 Je však potrebné konštatovať, že čítanie všetkých výsledkov predmetného prieskumu v ničom nevyvracia závery uvedené v bode 99 vyššie, ale naopak ich potvrdzuje, keďže väčšina opýtaných spája výraz „Mozart“, ak sa používa v súvislosti s výrobkami označenými spornou ochrannou známkou, buď s Mozartkugeln alebo s určitým receptom. V oboch prípadoch je teda záver, ktorý treba urobiť v súvislosti s týmito výrobkami taký, že tento výraz je opisný.

111 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyplýva, že napadnutým rozhodnutím sa správne rozhodlo, že sporná ochranná známka bola zapísaná v rozpore s článkom 7 ods. 1

písm. c) nariadenia č. 40/94 a že ju treba vyhlásiť za neplatnú na základe článku 51 ods. 1 písm. a) toho istého nariadenia. Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný, ako aj žaloba v plnom svojom rozsahu.

O trovách

- 112 Podľa článku 87§ 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 113 Žalobkyňa nemala v danej veci úspech, a preto znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania ÚHVT v súlade s jeho návrhom v tomto zmysle. Vedľajšia účastníčka konania nepodala návrh v súvislosti s trovami konania, preto znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamietá.

- 2. Paul Reber GmbH & Co. KG znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT).**

- 3. Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG znáša svoje vlastné trovy konania.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. júla 2008.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

M. Vilaras